

سرمقاله

✱ آمریکایی‌ها از ابتدای پیروزی انقلاب اسلامی تا چندی پیش، بیشتر در الگویی مبهم با جمهوری اسلامی ایران تعامل کرده و بیشتر تلاش داشتند، نیت درونی خود را نسبت به نظام سیاسی ایران آشکار نکنند. آنان خصومت خویش با ایرانیان را در چهارچوب‌های همه‌پسند جهانی چون حقوق بشر، مبارزه با تروریسم، حمایت از حقوق زن، آزادی و دموکراسی خواهی، تزئین و پنهان می‌کردند. لکن ریاست جمهوری ترامپ و الگوی سیاسی وی، این الگورا تغییر داده است و آشکار از تسلیم ایران در برابر آستان قدرت آمریکایی - آن هم بدون شرط - سخن می‌گوید. چرایی این تغییر رفتار را در چند علت می‌توان یافت: «قدرت روزافزون جمهوری اسلامی ایران و ایستادگی بر آرمان‌های انقلاب اسلامی»، باعث شده است که دیگر تعارف و تلاش را در ایجاد یک مفاهمه کنار بگذارند. اگر روزگاری طمع داشتند که می‌توانند از درون، نظام را تغییر داده و یا تدریجاً انقلاب را از اهداف اصل خویش دور کرد، امروز دیگر این مهم را ناممکن یافته‌اند. «بی‌اطلاعی از ظرفیت‌های سیاسی یک مرد کاسب‌پیشیه»، عامل دیگر است. ترامپ برخلاف بسیاری از سیاست‌مداران آمریکایی از مسیری متفاوت از صحنه‌ی سیاسی آمریکا به قدرت رسید و بهره‌گیری از ابزار رسانه‌ای مدرن و فرصت‌های سیاسی صاحبان ثروت در نظام سیاسی آمریکا، صاحب قمارخانه‌ها و مراکز فساد پردرآمد را به صحنه‌ی سیاست منتقل کرد. به نظر، ترامپ در شرایط جهانی جدید به دنبال ایجاد نظم جهانی مطلوب آمریکایی است. چین از شرق و آمریکا در غرب، مدعی ایجاد نظم جدید هستند. نظم جدید زمانی شکل می‌گیرد که آشکارا ترسیم شود و همگان آن را پذیرا باشند، به‌زور یا به‌اراده‌ی خویش. ترامپ در تعامل با اروپایی‌ها و دیگر بازیگران جهانی تعارفات را کنار گذاشته است و جایگاه خویش را به ایشان دیکته می‌کند. وی به‌راحتی ارزش‌های نظم گذشته - چون مرزهای ملی - را زیر پا می‌نهد و در بازی جدید، مرزهای ملی اوکراین را با روس‌ها معامله می‌کند. ترامپ نماینده‌ی رئالیسم کلاسیک در دنیای مدرن است که همه‌چیز را با قدرت تفسیر می‌کند و برخلاف روایت‌های رمانتیک، فانتزی و غیرواقع‌بین که از نظم عادلانه‌ی لیبرالی سخن می‌گفتند، نشان داد که قدرت، یگانه ارزشی است که جنگل تمدن غرب به رسمیت می‌شناسد. ورود اینترنت و به‌ویژه ظهور پلتفرم‌های تعاملی وب، دیپلماسی عمومی را وارد عصر دیجیتال کرد. در این میان، پلتفرم ایکس (توییتر سابق) به دلیل معماری منحصر به فرد خود، به سرعت به ابزار منتخب رهبران جهان تبدیل شد و پدیده‌ای نوین با عنوان «دیپلماسی توییتری» (Twiplomacy) را رقم زد. این پلتفرم با بیش از ۵۶۰ میلیون کاربر فعال به یک اکوسیستم اطلاعاتی جهانی تبدیل شده که در آن دیپلماسی به صورت آشکار و در برابر چشم همگان اجرا می‌شود. ترامپ یک شخصیت رسانه‌ای است و سیاست‌رازا دالان‌های لابی‌های سیاسی به صحنه رسانه آورده است و بدیهی است که این رفتار وی، سیاست پنهان را آشکار و چهره آمریکایی را برای جهانیان شفاف‌تر نمایان می‌کند؛ «این آقای که امروز سر کار است در آمریکا، مسئله را لوداد، آن هدف حقیقی را روشن کرد؛ گفت مقابله‌ی ما با ایران، با ملت ایران برای این است که ایران گوش به فرمان آمریکا باشد!» ✱

لوداد

پیام صوتی آقای Seyed خطاب به نیروهای مسلح ایران:

الله اکبر، الله اکبر؛ صدای ملت ایران را می‌شنوید. خدا قوت می‌گویم به همه ملت عزیز ایران، به رهبر عزیزمان، به نیروهای مقتدر مسلح که توانستند با یک نمایش مثال‌زدنی مشیت محکمی بر دهن استکبار و رژیم صهیونیستی بزنند. ان‌شاء الله که حتماً این مسیر را ادامه خواهیم داد و با انگیزه و انرژی بیشتری برای محو غده سرطانی آماده خواهیم شد. الله اکبر، خامنه‌ای رهبر، جانم فدای رهبر.

سید علی خامنه‌ای

فارسی | KHAMENEI.IR
@Khamenei_fa

دشمنی آمریکا با ایران به خاطر چیست؟

در گذشته این علت را کتمان می‌کردند؛ یا اگر هم می‌گفتند، به شکل آبرومندانه می‌گفتند می‌خواهیم رفتار ایران عوض بشود؛ این آقای که امروز سر کار است در آمریکا، مسئله را لوداد؛ گفت مقابله ما با ایران، برای این است که ایران گوش به فرمان آمریکا باشد! ۱۴۰۴/۰۶/۰۲

یک ایران، همدل است

من بعد از جنگ

چلّه‌ی تابستان است. خورشید از وسط ابرهای سرخ و نارنجی غروب می‌کند. قبل از اینکه تاریک شود، چند عکس خوب از بچه‌ها می‌گیرم، یکی هم از چرخ و فلک دهه‌شصتی وسط پارک.

نشسته‌ام روی چمن‌های خنک و فکر می‌کنم چقدر تغییر کرده‌ام. قبل از جنگ، کادر عکس‌هایم را جوری می‌بستم که این دیوار سفید، مُنقش به بمب‌های چهارشنبه‌سوری، معلوم نباشد. حالا موضوع عکس هرچه باشد، انتخابم برای پس‌زمینه، همان دیوار بلند با نمای رومی است. با خودم فکر می‌کنم، سیاهی‌های روی این دیوار، می‌توانست آثار جنگ باشد. پشتش هم، کلی بچه که دور از جان، وقت بازی... صدای اذان بلند می‌شود. نگاهم به گنبد فیروزه‌ای مسجد می‌افتد. از شلوغی ورودی حدس می‌زنم خبری باشد. مراسمی، یادبودی، نمی‌دانم. سلام نماز را که می‌دهم چشمم به خانواده‌هایی می‌افتد که هرکدام یک عکس توی دست‌شان دارند. عکس شهدای پدافند است. این روزها بیشتر از قبل به ایرانی بودنم افتخار می‌کنم. بچه‌ها شبستان مسجد را گذاشته‌اند روی سرشان. دنبال هم می‌دوند و صدای خنده‌شان مرهمی روی دل مادرهاست.

فاطمه رهنما

حرکت همدلانه یک مغازه دار قمی

جلوه‌های همدلی و
همبستگی مردم کشورمان
در برابر تجاوز رژیم صهیونی
به خاک ایران عزیز

این شماره روزنامه تقدیم میشود به

شهید
مهدی شعبانی

